

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΑΝ-ΗΣΥΧΙΕΣ #1

ΓΙΑ ΚΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΞΗΣ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΜΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΝΑ ΣΠΕΙΡΟΥΜΕ ΤΟ ΣΠΟΡΟ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΝΗΣΙ

Για πολλά χρόνια το μαθητικό κίνημα στην Κύπρο ήταν υποκινούμενο από καθεστωτικές κομματικές παρατάξεις, καθοδηγούμενες από κόμματα που περισσότερο συντηρούσαν και ενίσχυαν το σάπιο σύστημα αντί να συγκρούονται με αυτό. Με τα τρέχοντα γεγονότα οι μάσκες τους έπεσαν αφού οι κυβερνήσεις που υπηρετούν και οι βουλευτές τους έβαλαν την σφραγίδα τους για να υποδουλωθούμε στην τρόικα και τα μνημόνια. Έτσι πήραμε την απόφαση ότι κάτι καινούργιο πρέπει να ειπωθεί και να ανατρέψει τα μέχρι τώρα δεδομένα. Η ανάγκη των κυβερνήσεων για υποταγή είναι τώρα μεγαλύτερη από ποτέ. Με την επιβολή 'έκτακτων' και 'αναγκαιών' μνημονίων, η ολιγαρχική συμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι καπιταλιστές που μας πίνουν το αίμα, θέλουν να φимώσουν και να καταστείλουν με κάθε τρόπο την αντίσταση του λαού και της νεολαίας. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την αλλοτρίωση μας και την εξαθλίωση του κόσμου σε κάθε επίπεδο. Το δεδομένο είναι ότι όσοι ευθύνονται για την μέχρι τώρα κατάσταση θα μείνουν ανενόχλητοι υπό την προστασία του κράτους. Έρθε η ώρα να δείξουμε ότι δεν ανεχόμαστε την υποβάθμιση της ζωής μας και δεν συμβιβάζομαστε. Επιλεγούμε τον δρόμο του αγώνα, της ανυπακοής και της αντίστασης. Ο αγώνας πρέπει να γίνει συλλογικά από τον λαό και από την νεολαία. Καλούμαστε να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας και να απαιτήσουμε το μέλλον μας. Διεκδικούμε ένα αύριο χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς καπιταλιστικές δομές, με αλληλεγγύη και συνεχείς κατακτήσεις για ελεύθερη κοινωνία. Η ομάδα ΑΝΤ.Α.Μ.Α. είναι μια δυναμική παρέμβαση από

μαθητές στα πρόσφατα γεγονότα με συμμετοχή στις κινητοποιήσεις όπου έλαβαν και λαμβάνουν χώρο στο νησί. Καλούμε όλους τους μαθητές να γίνουν ένα με εμάς, για την δημιουργία μιας κοινής μαθητικής δράσης. Καλούμε επίσης και ανθρώπους ανεξάρτητου ηλικίας να ταχτούν δίπλα μας για να παλέψουμε μαζί, να γίνει παλλαϊκός ξεσηκωμός που θα χαλάσει τα σχέδια αυτών που μας εξουσιάζουν. Καμιά αυταπάτη για τα ξεπουλημένα κόμματα που μας έφεραν ως εδώ, καμιά ανοχή στις πολιτικές τους, κανένα μνημόνιο.

ΑΝΤ.Α.Μ.Α ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ – ΑΝΤΙΦΑΣΤΙΣΤΙΚΟΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΙΛΑΜΕ;

Η κρίση και η φτώχεια έχουν εισβάλει στην ζωή μας με τον πιο αστραπιαίο τρόπο. Οι τράπεζες όπου εδώ και χρόνια παρουσιάζονταν ως γη επαγγελίας και ασφάλειας για τα όνειρα μας τώρα κυνηγούν βάνουσα το μέλλον μας. Όπως και η Ευρωπαϊκή Ένωση όπου από ανθρώπους μας μετέτρεψε σε συγχρόνους δούλους. Καταδικάζουν τους φτωχούς και αφήνουν ανενόχλητους τους κεφαλαιοκράτες της Κύπρου και όχι μόνο. Εκτός από την συνεχή αύξηση της ανεργίας, την στέρηση των σπουδών μας, η κυβέρνηση τώρα μας προσφέρει και μια κουτσουρεμένη παιδεία. Τα τρέχοντα γεγονότα δεν είναι δυνατόν να αφήσουν ανεπηρέαστο τον τομέα της παιδείας, όπως πάντα η παιδεία ως ένας από τους τελευταίους τροχούς της αμάξης κατακρεουργείται δραματικά. Οι περικοπές στην παιδεία είναι ανεκδιήγητες από κάθε άποψη.

Ένα από τα πρώτα πράγματα που ήδη άρχισε να συμβαίνει εδώ και καιρό είναι η εξοικονόμηση πόρων στην παιδεία. Ένα αγαθό που μετά από αιματηρούς αγώνες παρέχεται δωρεάν από τα κράτη πρόνοιας. Με την έλευση της Τρόικας η παιδεία θα αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα με τους λογιστικούς όρους ανταποδοτικότητα, επιχειρηματικότητα και κέρδος. Όπως και στην περίπτωση της Ελλάδας που μετά από τα μέτρα λιτότητας που πέρασαν μετά από την έλευση του μνημονίου, τα σχολεία από κέντρα παιδείας κατάντησαν φυλακές ανηλίκων. Υπερπλήρεις τάξεις, έλλειψη βιβλίων και σχολικών πόρων, φασιστική παιδεία και απολύσεις καθηγητών είναι λίγα από τα προβλήματα όπου καλείτε να αντιμετωπίσει η παιδεία σήμερα και στην Κύπρο. Είναι φανερό ότι με το κράτος να νίπτει τας χείρας του στο θέμα της χρηματοδότησης της παιδείας και την δραματική μείωση των κονδυλίων, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν θα έχουν άλλο δρόμο παρά να στραφούν σε εναλλακτικούς πόρους χρηματοδότησης όπως είναι οι επιχειρήσεις. Ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα όπου το κράτος δεν είναι πλέον υπεύθυνο για την χρηματοδότηση του αλλά οι επιχειρήσεις, όπου δεν θα δεχτούν τίποτα λιγότερο από το κέρδος, για να έχει αξία η επένδυσή τους. Με αυτόν τον τρόπο θα έρθει η πλήρης αποκέντρωση αλλά και η παιδεία θα ταχθεί στους νόμους της αγοράς σαν ένα άλλο προϊόν και δεν θα αντιμετωπίζετε σαν το αγαθό που πρέπει να είναι.

Μιας επιχειρηματικότητας όπου για να πλουτίσει θα αυξήσει τις διδακτικές ώρες των καθηγητών με αποτέλεσμα να υπάρχουν περίπου 120 άνεργοι κάθε χρόνο. Παραδείγματος χάρι εάν αυξήσουν μια διδακτική ώρα αυτό μεταφράζεται σε 120 αδιόριστους ανά έτος. Με στόχο την εξοικονόμηση εργαζομένων, θέλουν να προσθέσουν επιπλέον δυο μαθητές σε κάθε τάξη. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα το μάθημα να γίνεται ακόμη πιο αργό και πιο δύσκολο για τον μαθητή. Σε μερικές περιπτώσεις ο βασικός αριθμός 25 μεταφράζεται μέχρι και σε 30 λόγω ανικανότητας συμπλήρωσης καινούργιας τάξης. Ουσιαστικά πλέον προσφέρετε μια μαζική μη ποιοτική εκπαίδευση, όπου ο μαθητής θα διδάσκεται μέσα από το ίδιο το σχολείο ότι ο πλούτος είναι δύναμη. Απαξιώνοντας το δημόσιο που πλήρωσαν και ξαναπλήρωσαν οι γονείς μας και οι παππούδες μας τόσα χρόνια με τους κόπους τους.

Με τα σημερινά οικονομικά και δημοσιονομικά στοιχεία, και την πολιτική που μας υποβάλλουν, το μόνο αποτέλεσμα όπου θα επιφέρει είναι οι συνεχείς αυξήσεις στο χρέος, υποβάθμιση των ζώων μας, των αξιών μας, του μέλλοντος μας και την ακύρωση

κάθε είδους δημόσιας παιδείας. Με αυτό τον τρόπο θα καταλήξουμε στη συνεχή πτώση του βιοτικού επιπέδου της κοινωνίας, όπου μας καλεί να γίνουμε υποχείρια κάποιων μεγάλων. Το δικό μας μέλλον είναι αναμφίβολα θόλο με την ανεργία και τα επερχόμενα μνημόνια. Η επιλογή πλέον βρίσκετε στο χέρι μας. Ήρθε η στιγμή να διεκδικήσουμε την παιδεία μας αλλά και το αύριο μας. Χωρίς υποβόσκουσες παρακινήσεις από μνημονιακά κόμματα αλλά με το δίκαιο όπου τάσσεται με το μέρος μας. Η μαζική, αλληλέγγυα δράση και η αυτοεπίγνωση ας γίνουν συνεχής μήνυμα σε όλους μας, δεν θα μοιραστούμε τα λάθη των μεγάλων, θα διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας και το αύριο μας. Μέσα από την προώθηση της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης στα σχολεία, με συνελεύσεις μαθητών επιδιώκουμε την αντίσταση και την συμμετοχή στα κοινωνικά θέματα του τόπου.

ΟΥΤΕ Ε.Ε. ΟΥΤΕ ΔΝΤ ΝΑ ΣΠΕΙΡΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΠΟΡΟ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΠΑΝΤΟΥ

Η κρίση αυξάνεται μέρα με την μέρα και αυτό είναι κάτι που όλοι μας βιώνουμε στο πετσί μας. Ο κίνδυνος για εμάς τους μαθητές ένεκα του ότι το μέλλον μας είναι αβέβαιο έρχεται αργά και μεθοδικά. Η κρίση δεν διατάζει απλά να γίνουμε φτωχοί αλλά να γίνουμε και αναλώσιμοι. Πλέον ο άνθρωπος θα αναλώνεται μέσα σε μια φθίνουσα κοινωνία με ανθρώπους κούφιους από αξίες και σχέσεις. Στόχος των κεφαλαιοκρατών είναι η πτώχευση, εκτός από τα πορτοφολιών μας, του μυαλού μας και των ιδεών μας, ούτως ώστε να μπορούμε με άνεση να γίνουμε τα φερέφωνα τους.

Κάνεις από εμάς δεν ευθύνεται ουσιαστικά για όλη αυτή την κρίση συνεπώς κάνεις από εμάς δεν διατίθεται να την πληρώσει. Η καπιταλιστική κοινωνία που ζούμε οδηγεί σε αυτή την κρίση που μας χτυπούσε την πόρτα εμμονικά εδώ και πολλά χρόνια. Στη λογική αυτού παράλογου συστήματος είναι η ασταμάτητη δανειοδότηση, κάτι που απλώς οδηγεί σε φαύλο κύκλο τα κράτη, και δεσμεύει τους λαούς για ολόκληρες γενιές. Η οικονομία της Κύπρου λόγω της ένταξης μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακολούθησε τη μοίρα άλλων μικρών Ευρωπαϊκών κρατών που οδηγήθηκαν όπως και εμείς στην αποβιομηχανίωση τους. Ο μισός σχεδόν πληθυσμός παράτησε την πραγματική βιομηχανία και την πραγματική παραγωγή και βρήκε εργασία σαν τραπεζικοί υπάλληλοι, δικηγόροι, σε ένα γιγαντωμένο Τραπεζικό σύστημα το οποίο ήταν θέμα χρόνου να καταρρεύσει και να μας πάρει όλους μαζί του. Οι τράπεζες της Κύπρου βρίσκονται σε πλήρη αποπροσανατολισμό και κατάρρευση βλέποντας τις επενδύσεις τους να φθίνουν συνεχώς και την Ευρωπαϊκή Ένωση να βάζει κατευθείαν χέρι στα κεφάλαιά τους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση σε ρολό «παντογνώστη καθηγητή» υποχρεώνει το λαό της Κύπρου, τους γονείς μας αι κατ' επέκταση εμάς, να πληρώσουμε για λάθη που ευθύνονται οι μεγάλοι καπιταλιστές. Τα εγχώρια μνημονιακά κόμματα σε συνεργασία με τα ΜΜΕ παρακινούν τον λαό να συγκαταθέσουν και να δεχτούν χωρίς διαμαρτυρία τις όποιες «λύσεις» αποφασίσουν. Να συγκαταθέσουν σε τι; Να γίνουν θεατές της καταστροφής

των εργαζομένων και της χώρας τους ενώ οι μεγαλοεπενδυτές να μένουν ανέγγιχτοι; Να γίνουν θεατές της ατιμωρησίας των υπευθύνων, ενώ οι ίδιοι και τα παιδιά τους δεν θα έχουν μέλλον; Εννοείται ότι τίποτα δεν αρχίζει και δεν τελειώνει τώρα. Τα 10 δις δεν θα μας τα χαρίσει κάποιος αλλά ο Κυπριακός λαός θα τα πληρώσει με κόπο και μόχθο. Μια σειρά από περικοπές μισθών, συντάξεων, ιδιωτικοποιήσεις κρατικών φορέων και αλλά πολλά όπου ο κάθε ένας μας θα υποστεί. Η μοναδική σιγουριά όπου προσφέρει το πρώτο μνημόνιο είναι τα ελακόλουθα του! Η εκμετάλλευση και η υποβάθμιση των ζώων μας έρχεται από τους ανθρώπους όπου εμείς αφήνουμε ανενόχλητους να δρουν. Όλοι όσοι προσπάθησαν να ρίξουν την ευθύνη εκεί όπου μπορούσαν δημιουργώντας ένα κλίμα διαίρει και βασιλεύει, απέτυχαν πλήρως. Άστοχα προσπαθούν να διασπάσουν τους ανθρώπους που θα βγουν στον δρόμο και θα διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Ας βρούμε λοιπόν ποιος πραγματικά μας πίνει το αίμα;

Εμείς ως Μαθητική Πρωτοβουλία Λεμεσού καλούμε όλους εσάς να γίνεται ένα μαζί μας. Να αγωνιστούμε και να δράσουμε ομαδικά. Κάθε μέρα, με κάθε τρόπο να διαδηλώνουμε κατά της ανεργίας και την φτώχειας όπου μας καταδικάζουν να ζούμε. Αυτοί που εγκαλούν τον πατριωτισμό μας, το κάνουν μόνο για να αποποιηθούν των ευθυνών τους και να φορτώσουν σε μας τα βάρη της κρίσης και την ευθύνη στους κακούς ξένους. Την κρίση να πληρώσουν αυτοί που τη δημιούργησαν, εγχώριοι και ξένοι καπιταλιστές! Ας ενωθούμε με κοινό παρονομαστή την ανατροπή του συστήματος. Ενός συστήματος όπου καταπατά κάθε ανθρώπινο δικαίωμα και πλουτίζει τα αφεντικά. Το δίκαιο πνιγεί όλους, ας ενώσουμε τις φωνές μας για ένα κοινό αγώνα. Εμείς τασσόμαστε διπλά από κάθε Ευρωπαίο όπου βιώνει αυτόν τον εξευτελισμό χωρίς κανένα διαχωρισμό.

DIY ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥΣ ΕΝ ΨΥΧΡΩ

Αναμφίβολα στην Κύπρο υπάρχει μια μαγική συνταγή όπου γεννάει μουσική, τέχνη και κουλτούρα τα τελευταία δυο χρονιά όμως αυτή η συνταγή έκανε θαύματα. Στην DIY σκηνή της Κύπρου εμφανιστήκαν οι Εν Ψυχρώ όπου έκαναν την δική τους συνταγή, μια συνταγή μοναδική και πάνω από όλα απολαυστικότατη. Ένα από τα καλύτερα εγχώρια συγκροτήματα που περνούν επάξια τον τίτλο 'Η άλλη όψη στην Κύπρο'. Όταν τους ακούς το μόνο που δεν μπορείς να κανείς είναι να περιορίσεις το σώμα σου, το μυαλό σου και την ψύχη σου στην γη. Όπως και να έχει εμείς πιστεύουμε σε αυτούς, έτσι θελήσαμε να μας λύσουν κάποιες απορίες.

Γιατί "Εν Ψυχρώ"?

Εν Ψυχρώ είναι μια κατάσταση όπου κάποιος με πλήρη συνείδηση και νηφαλιότητα εμπλέκεται σε ακραίες καταστάσεις όσο άλλοι μπορούν μόνο υπό την επήρεια μόνους και παραφροσύνης.

Είναι μια μορφή μόνιμης και αποφασιστικής οργής που αναλαμβάνει την ευθύνη για τις πράξεις της ενάντια σε μια κατάσταση ώστε να επιφέρει πλήγμα, χωρίς να επικαλείται τη δικαιολογία της παρόρμησης και του συναισθηματικού εκτροχιασμού.

Στην Αρχή...

Προτιμούμε τη λέξη "ξεκίνημα". Ήταν καθαρά θέμα θέλησης για τον καθένα μας ξεχωριστά να αρχίσουμε να κινούμαστε στο ελληνόφωνο χάρντκορ. Η Κύπρος είναι μικρή ως γνωστόν και τα άτομα που κινούνταν στην πανκ φάση ήταν μετρημένοι στα δάχτυλα των χεριών, οπότε γνωριζόμασταν απλά περιμέναμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για τον καθένα να μπορέσει να αφιερώσει χρόνο σε μια μπάντα. Εκείνη την περίοδο ο Πώργος (φωνή, κιθάρα) είχε ήδη τους Εντός των Τειχών (τώρα Downward Spiral) ο Μάριος ήρθε μόνιμα Κύπρο και άρχισε να τζαμάρει με τον Στέφανο και τον Αχιλλέα κάποιο υλικό προκειμένου να φτιάξουν ένα γκρουπάκι. Στο τέλος ενώσαμε τις δυνάμεις μας και οι τέσσερις και βγήκαν οι Εν Ψυχρώ.

Η από τον Ιούλιο 2011 διαδρομή, τι ξεχωρίζετε?

Λέγοντας απλά ότι τον πρώτο κιόλας χρόνο ύπαρξης μας είχαμε συνολικά 12 εμφανίσεις, απ' τις οποίες οι 2 ήταν Αθήνα και μία στο φεστιβάλ στη Βεργίνα, μπορεί κάποιος να φανταστεί πολλά.

Ωστόσο δεν μπορούμε να απομονώσουμε κάτι ξεχωριστά, κάθε μια συναυλία είχε κάτι το ξεχωριστό. Η ουσία είναι η διαφορετικότητα της αντιμετώπισης που δεχόμαστε απ' το Κυπριακό σε σχέση με το Ελληνικό κοινό. Στην Κύπρο ήταν πρωτόγνωρο το φαινόμενο μιας ακραίας μπάντας με ελληνικό αντιδραστικό στίχο. Οι παλαιότεροι φυσικά θυμούνται τους Αποσύνθεσις, τους Nuclear Mutants μέσα στα 90s και μερικοί λίγοι τυχεροί που κατάφεραν να δουν τις λιγοστές εμφανίσεις των Εντός των Τειχών. Οι Εν Ψυχρώ όμως βρέθηκαν μπροστά σε πιο ευρύ κοινό και πολλοί απ' αυτούς ήρθαν και είπαν "σωστά τα είπατε" ή "έτσι ακριβώς" βάζοντας τον ακραίο ήχο και τον συνειδητοποιημένο στίχο σε μια φόρμουλα δύο πόλων, του ιδεολογικού και του μουσικού. Η άρνηση μας να μετάρουμε σε συναυλίες χορηγημένες ή υπό κερδοσκοπικούς όρους ήταν μια δήλωση που αν και παραξένεψε, τουλάχιστον προβλημάτισε αρκετούς και ταυτόχρονα ανέβαζε την νεοσυσταθής ανεξάρτητη μας σκηνή. Απ' την άλλη, η ανεξάρτητη ελληνική σκηνή, αν και αποτελείται από πληθώρα μπαντών, μας αγκάλιασε θερμά και μας χάρισε συναυλίες που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ, σε Βίλα Αμαλίας, στο στέκι στεγΑΣΤΡΟ στο Γαλάτσι και στο Φεστιβάλ Ελευθερίας στην Βεργίνα, δίνοντας μας χώρο και χρόνο έκφρασης μπροστά στο ελληνικό κοινό. Το EP που κυκλοφορήσαμε στις αρχές του 2012 ήταν φυσικά ο κινητήριος μοχλός της γνωριμίας μας με τον κόσμο και της γενικότερης πρόοδου μας ως μπάντα.

Μουσική βάση... Γιατί?

Η μουσική βάση δεν έχει καθοριστεί αλλά έχει ισορροπήσει από μόνη της και κάθε ταλάντευση που συμβαίνει είναι καλοδεχούμενη. Η βάση αυτή είναι το Hardcore Punk και μέσα σ' αυτό εντοπίζονται το Thrash crossover, το ελληνικό crust, d-beat και ό,τι άλλο βάλει ο νους σας, ως αποτέλεσμα των ακουσμάτων που έχει ο καθένας μας ξεχωριστά και προσθέτει στις συνθέσεις. Η θεματολογία πάλι έχει συγκεκριμένη βάση, όχι προς τα

θέματα αλλά προς την αντίληψη αυτών. Προκειμένου να είμαστε κατανοητοί ας πούμε ότι τα θέματα μας είναι κυρίως κοινωνικοπολιτικά.

Do It Yourself?

Αφού μπορούμε, γιατί όχι? Το DIY ναι μεν είναι τρόπος δημιουργίας αλλά δεν είναι καθόλου συγκεκριμένος ο πρακτικός καθορισμός της. Υπάρχουν πολύ εξτρίμ αντιλήψεις του DIY όπως επίσης και πιο διαλλακτικές. Είναι απ' το που ξεκινάς και που θες να φτάσεις. Ας φέρουμε για παράδειγμα την ειρωνική αντιμετώπιση που έχουμε ακούσει κατά καιρούς τύπου "DIY και χρησιμοποιείτε επώνυμο εξοπλισμό;" ή ακόμα "DIY και διαπραγματεύεστε με μαγαζάτορα?". Αν είχαμε ένα πολύ μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής και μια μεγάλη οικονομική καβάτζα σίγουρα θα μπορούσαμε να μορφωθούμε αναλόγως και να κατασκευάσουμε τον δικό μας εξοπλισμό, με τα δικά μας καλώδια από ανεξάρτητη πηγή ρεύματος στο δικό μας ανεξάρτητο χώρο. Προκειμένου όμως να συγχρονίσουμε την πρόοδο μας με την ανεξαρτησία θα πρέπει να θέσουμε ένα σημείο πάνω στο DIY, αλλάζοντας το από κανόνα, σε αισθητική. Μπορούμε να εξελισσόμαστε και να μεταδίδουμε και ταυτόχρονα να είμαστε ανεξάρτητοι. Σαν Εν Ψυχρώ, δεν θα αναφέραμε στο τι αρνηθήκαμε ως τώρα λόγω της DIY αντίληψης μας αλλά στο που συμμετείχαμε. Σε φεστιβάλς απαλλαγμένα από κομματική ή παραταξική υποκίνηση, χορηγίες, μηνύματα αντίθετα στα πιστεύω μας. Σε αυτοδιαχειριζόμενα στέκια και αυτοοργανωμένες εκδηλώσεις, σε συναυλίες σε μαγαζιά με ελεύθερη ή συμβολική είσοδο που προορίζεται να συγκεκριμένα έξοδα. Την ανεξάρτητη διαχείριση και διάθεση του υλικού μας προς το κοινό. Έχουμε μοιραστεί τη σκηνή με εμπορικές μπάντες που έχουν συμφωνήσει με όσα είπαμε πιο πάνω γνωρίζοντας τις αντιλήψεις μας σαν μπάντα και τα θέματα με τα οποία καταπιανόμαστε. Εν κατακλείδι, με αυτό το τρόπο έχουμε πρόσβαση σε πιο ευρύ κοινό διατηρώντας παράλληλα την ανεξαρτησία μας και ακλόνητη την αξιοπρέπεια μας, έχοντας πολλούς φίλους μα ακόμα περισσότερους εχθρούς.

Το DIY στην Κύπρο, ζει γεννιέται ή αργοπεθαίνει πεθαίνει?

Όχι μόνο ζει αλλά επιδρά, σε σχέση με το παρελθόν. Στο παρελθόν υπήρχε σε πολύ μικρότερο βαθμό αλλά ήταν απομονωμένο έως αφανές. Τώρα βγαίνει προς τα έξω, γοητεύει, αφυπνίζει και δημιουργεί. Απ' την μαθητική ομάδα Σκαπούλα, την DIY κολλεκτίβα, ελευθεριακές ομάδες, μουσικούς, καλλιτέχνες, η προσπάθεια συνεχίζεται με συλλογικότητα, θέληση και αυταπάνηση. Παρόλα αυτά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε ακόμα σε εμβρυικό στάδιο. Υπάρχουν πολλές δυσκολίες και αντιφάσεις, αλλά με επιμονή και υπομονή μπορούμε και καλύτερα..

Δημιουργώντας ένα εκρηκτικό μείγμα το οποίο εκφράζει την οργή του ενάντια στην επίδραση του συστήματος για τον άνθρωπο και τη φύση' πως η μουσική των Εν Ψυχρώ παρακινεί στην αντίδραση είτε γενική είτε ατομική;

Η μουσική αυτή καθ' αυτή έχει διαφορά με εμάς. Ο ήχος μας είναι μουσική υπόκρουση σ' αυτά που θέλουμε να μεταδώσουμε μιας και τα λόγια από μόνα τους, παραμένουν λόγια. Μια πράξη στα λόγια μας είναι ο ήχος μας και δεν είναι τυχαίο που είναι αυτός που είναι. Εσωκλείουμε τον κίνδυνο, την καταπιεσμένη ενέργεια, την ασφυξία, το άγχος και την παραμόρφωση που νιώθει ο κάθε άνθρωπος που ζει (επιβιώνει) μέσα σ' ένα κοινωνικό σύνολο που αυτοπεριορίζεται και αυτοκτονεί όταν του κλείνουν το φως να κοιμηθεί ενώ του διοχέτευαν ύπουλα το μικρόβιο της αυπνίας και της σκοτοφοβίας με αποτέλεσμα να μην αντέχει το φως και να φοβάται το σκοτάδι. Είναι ο φόβος που

ερχόμαστε να βγάλουμε προς τα έξω με τη μουσική μας. Ο φόβος του νόμου, ο φόβος της θρησκείας, της διαφορετικότητας, του κοινωνικού εξευτελισμού και γιατί όχι, ο φόβος της ατογνωσίας.

Η Κύπρος τώρα ενοχλήθηκε, όταν βάλανε χέρι στο πορτοφόλι της. Για δεκαετίες βάζανε χέρι στο μυαλό των ανθρώπων της, απ' την προσβολική ηλικία ως τα γεράματα, υποδιαιρώντας μια χούφτα ανθρώπους υπνωτίζοντας τους με εισοδήματα και διευκολύνσεις. Νεκροί με άνετους τάφους.

Ενοχληθήκαμε πριν απ' αυτούς και αυτή την ενόχληση την κάναμε μουσική, έστω αποκρουστική στο κοινό αφτί. Πως γίνεται να μην ελκύεις κάποιον που αρχίζει να βιώνει αυτά που τραγουδάς? Αυτός είναι ο ελκτικός παράγοντας. Η παρακίνηση επιτυγχάνεται με δράση και τότε η μουσική γίνεται ωθητικός παράγοντας.

Μελλοντικά σχέδια

Στις αρχές του καλοκαιριού θα είναι έτοιμο ένα split 7" με τους Γερμανούς Kyff Pack το οποίο θα περιέχει δυό κομμάτια μας με Αγγλικό στίχο, το Fight to Survive και το Quarantine for Life (η αγγλόφωνη version του Ισόβια Καραντίνα).

Στη συνέχεια θα έχουμε έτοιμο το πρώτο μας full length "Απρόσωπη Μάζα" το οποίο θα περιέχει τα έξι κομμάτια του demo, επανεκτελεσμένα και ελάχιστα διαφοροποιημένα συν οχτώ νέες συνθέσεις. Το "Απρόσωπη Μάζα" θα εκδοθεί και σε CD και σε βινύλιο σε περιορισμένες κόπιες.

Αρχές του Ιουλίου είχε προγραμματιστεί η συμμετοχή μας στο Obscene Extreme Festival στη Τσεχία αλλά δυστυχώς λόγω κάποιων δυσκολιών αναγκαστήκαμε να ακυρώσουμε την εμφάνιση μας.

Τέλη Ιουλίου θα ταξιδέψουμε Ελλάδα για μια σειρά εμφανίσεων, στο 3ήμερο Φεστιβάλ Ελευθερίας στη Βεργίνα και Arm Your Desires festival στο Τύρναβο. Ενδέχεται να παίξουμε Θεσσαλονίκη και Αθήνα αλλά δεν έχει επιβεβαιωθεί κάτι ακόμα. Για οτιδήποτε προκύψει θα ενημερώσουμε μέσω του ιστολογίου μας enpsychro.blogspot.com

Σύντομα θα ξεκινήσει μια νέα παραγωγική περίοδος για την μπάντα, με νέο υλικό που θα προοριστεί για τις επόμενες μας εμφανίσεις και κυκλοφορίες. Το σίγουρο είναι ότι κοιτάμε μπροστά, αλλά στη δική μας περίπτωση, η ύπαρξη μας ως μπάντα θα τρέφεται απ' τη σαπίλα και τη κτηνωδία που κυριαρχεί γύρω μας, ίσως και μέσα μας.

Η Κύπρος του χτές, του τώρα και του αύριο

Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για εποχές που δεν ζήσαμε. Μπορούμε όμως να αισθανθούμε την επίδραση των προηγούμενων δεκαετιών πάνω μας. Δεν ανήκουμε στη γενιά του πολέμου, της αιχμαλωσίας και των σφαγών, δεν ζήσαμε τίποτε απ' όλα αυτά. Απλά ακούμε ιστορίες από παλαιότερους που βίωσαν εκείνα τα χρόνια, των τρομοκρατικών οργανώσεων, των συρράξεων και του πολέμου.

Προλάβανε όμως τα χρόνια της μεταπολεμικής μετανάστευσης, σε Αγγλία, ΗΠΑ, Αυστραλία, Νότιο Αφρική και Αραβικές Χώρες. Τα κόκκινα χαλιά που στρώναμε σε Άραβες κροίσους όπου τη θέση τους πήραν Ρώσοι μεγιστάνες. Κολυμπούσαμε στα μπουγαδόνερα του ακατάσχετου ξεπλύματος που αναλάμβαναν ντόπιοι οικονομικοί παράγοντες χρυσώνοντας μας το χάλι και μετατρέποντας έναν απλό Μεσογειακό νησιώτικο λαό σε όργανα ικανοποίησης της δικής τους πλεονεξίας, επιδειξίες δύναμης, πλούτου και επιρροής προς τους άλλους ενώ παράλληλα σφαζόμασταν για το Κυπριακό ζήτημα και για νεκρούς ηγέτες που ακόμα ζουν μέσα απ' τα σημερινά κόμματα. Είδαμε τον επιλεκτικό μας τουρισμό να ξεσαλώνει στις παραλιακές

πόλεις, ν' αγοράζει εύκολα γη και ενίοτε να φωτογραφίζεται μπροστά σε αγώνες και φωτογραφίες αγνοουμένων. Πετροπόλεμος και πυροβολισμοί στα οδοφράγματα στα 90s, ουρές αυτοκινήτων προς τα κατεχόμενα στα 00s. Ψευτοσυντηρικοί γονείς, ένστολοι μαθητές, απελπισμένοι φαντάροι και αιώνιοι φοιτητές. Αστυνομοκρατία και αδιάκριτα "μάτια" παντού. Θέσεις εργασίας προ ετών προορισμένες σε συγκεκριμένους, κομματόσκυλων ή συγγενών και φίλων. Τη φούσκα του Χρηματιστηρίου, την είσοδο στην Ευρώπη και στο ευρώ και σήμερα, το 2013, το μπαλόκι ξεφούσκωσε και πέφτει χάνοντας αυτό που το κρατούσε ψηλά. Αέρας κοπανηστός. Ορισμένοι από μας είμασταν στην απ' έξω και περιθωριοποιηθήκαμε κατά κάποιο τρόπο, κι όποιος σήκωνε κεφάλι ήταν ήδη στη μπούκα του κανονιού. Η συλλογική συνείδηση ήταν λέξη άγνωστη που τώρα αρχίζει και γίνεται αντιληπτή. Και φανταστείτε, είμαστε ένα μικρό νησί και με ακόμα πιο λιγότερο πληθυσμό!

Πως θ' αλλάξει η κατάσταση

Οι καταστάσεις είτε αλλάζουν είτε παύουν να υπάρχουν. Και όλα ξεκινούν απ' τον άνθρωπο, τον τρόπο που σκέπτεται και λειτουργεί μέσα στο σύνολο. Πιστεύουμε ότι επικρατεί μια εσφαλμένη αντίληψη της πραγματικότητας που αφορά μια μεγάλη μερίδα του πληθυσμού. Αρκετοί μπορεί απλά να εθелоτυφλούν και να έχουν βολευτεί πάνω στις κερκίδες ως θεατές σ' ένα παιχνίδι που αφορά το μέλλον τους. Όμως, όλες αυτές οι δεκαετίες συνεχούς χειραγώγησης από ΜΜΕ, Παράταξεις, Κόμματα και φυσικά την Εκκλησία έχουν φτάσει ως τη σημερινή γενιά και σ' αυτό συμβάλλει ότι όλα αυτά μεταλαμπαδεύτηκαν απ' τους γονείς στα παιδιά, οπότε αν αυτή η νοοτροπία επικρατεί στο σπίτι σου, θα σε ακολουθεί σ' ολόκληρη τη ζωή σου και είναι δύσκολο να απαλλαγείς απ' την επιρροή της. Οι περισσότεροι που γνωρίζουμε και έχουν μια πιο ανεπτυγμένη, ζωντανή και αποτελεσματική κοινωνική συνείδηση, δεν μεγάλωσαν υπό το βάρος μιας ισχυρής οικογενειακής ιεραρχίας και έτσι μπόρεσαν να αναλογιστούν από μόνοι τους τι συμβαίνει γύρω τους. Ίσως, αναγκάστηκαν ν' ανακαλύψουν οι ίδιοι αυτά που αναζητούσαν παρά να έχουν μια έτοιμη άποψη, του σπιτιού ή του σχολείου. Η αλλαγή θα ξεκινήσει απ' τους νέους, κάθε χαρακτήρα, κάθε ηλικίας. Η ανάπτυξη μιας ισχυρής συνείδησης που οραματίζεται μια κοινωνία αυτόνομη και ανεπηρέαστη από εξωγενείς κερδοσκοπικές δυνάμεις, εκτροχιασμένη απ' το συρμό που ως τώρα κινούμασταν, ως αυτοσκοπός. Ο φόβος που επικρατεί μέσω της θρησκείας, των κοινωνικών ταμπού και του υλικού εθισμού είναι που μας κρατούν δέσμιους σ' έναν αυτοεγκλωβισμό που μας συνοδεύει ως το θάνατο και μας ωθεί να κινούμαστε σύμφωνα με την έγκριση και το χειροκρότημα των γηραιότερων ικανοποιώντας την ψωρουπερηφάνια τους (στρατός, σπουδές, πατρής-θρησκεία-οικογένεια κτλ).

Ο κόσμος είναι μπροστά μας και οι πηγές πληροφοριών αστείρευτες. Κινήγησε το όνειρο όσο κρατιέσαι ακόμα ξύπνιος.

ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΦΥΛΑΚΗ

Στα 16 έρχεται ένα χαρτί που δεν δίνεις σημασία και να θες δεν μπορείς. Στα 17 μια απλή επίσκεψη σε ένα στρατόπεδο μοντέλο (που κάποιοι ίδρωσαν για να γίνει και σίγουρα όχι αυτοί με τα αστέρια στους ώμους) που στη ουσία γίνεται επίδειξη οπλικών συστημάτων και όχι των εγκαταστάσεων, της διαβίωσης, των γευμάτων και γενικά το πως περνούν οι

στρατιώτες. Και στα 18, έρχεται το χαρτί κατάταξης και χωρίς να ξέρεις τι, που, πως και γιατί βλέπεις το εαυτό σου για 2 χρόνια με χακί παραλλαγή, υποταγμένο φυλακισμένο και έτοιμο να εκτέλεση οποιαδήποτε εντολή.

Και όμως ο στρατός δεν θα σε κάνει άντρα ούτε θα σε ωριμάσει, απλώς θα σε κάνει ένα καλά κουρδισμένο στρατιωτάκι που όσο περνά ο καιρός θα ανακαλύπτεις ότι η πνευματική σου αναπηρία αναπτύσσεται. Και ο λόγος, απλούστατος, το μόνο που θέλουν είναι να σε χρεώσουν ένα όπλο και να σε εκπαιδεύσουν κατάλληλα για να μάθεις να το χειρίζεσαι, να σε ντοπάρουν με εθνική περηφάνια, αγάπη για την σημαία και μίσος για το αιώνιο και εθνικό "εχθρό" τη Τουρκία. Το εθνικό σου φρόνιμα θα τονώνεται συνεχώς με συνθήματα μίσους και με τα διαφορά ιστορικά ψέματα που θα σε μαθαίνουν της ώρες εκπαίδευσης που γίνετε μάθημα Ιστορίας. Και αν τυχόν δεν συμφωνείς με τα σάπια τους πιστεύω, τότε έρχονται τα καψώνια, οι ποινές, οι φωνές, οι απειλές και μια κατάσταση αποπνικτική αφόρητη που θα σε οδηγήσει σε κατάθλιψη. Γιατί όντως είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι ένα μεγάλο ποσοστό στρατιωτών παρουσιάζει συμπτώματα κατάθλιψης και τάσεις αυτοκτονίας.

Και αν νομίζεις πως θα δώσουν τότε σημασία για σένα προσωπικά κάνεις μέγα λάθος. Κάνεις από αυτούς δεν θα ενδιαφερθεί τι κουβαλάς κάτω από το χακί, ούτε πια είναι τα προβλήματα σου έξω από το στρατόπεδο οικογενειακά ή υγείας απλώς θέλουν να τους υπακούς και να εκτελείς, να les μονάχα ΜΑΛΙΣΤΑ και ΔΙΑΤΑΞΤΕ. Το μόνο που σκέπτονται είναι το πώς θα σε εκμεταλλευτούν για δικό τους συμφέρον ή της μονάδας αυτά τα 2 χρόνια που θα είσαι το "κουταβάκι" τους. Για αυτό πολλές φορές χρησιμοποιούν το "διαίρει και βασίλευε" σπέρνοντας έτσι το σπόρο της διχόνοιας ανάμεσα στους στρατιώτες για να τους ελέγχουν καλύτερα. Και στη τελική αυτοί που περνούν καλύτερα είναι μόνο οι ρουφιάνοι, οι εθνικιστές και τα παιδιά των επωνύμων, οι υπόλοιποι απλώς προσπαθούν να αντέξουν.

Και αν σου λένε πως δεν υπάρχουν λύσεις και πρέπει αναγκαστικά να κάνεις στρατό μην τους πιστέψεις. Έχεις το δικαίωμα του αντιρρησία συνείδησης. Μια επιλογή δύσκολη για το λόγο ότι είναι 32 μήνες όμως τουλάχιστο δεν θα χρειαστεί να μπεις σε στρατόπεδο και ούτε να εκτελέσεις της εντολές τους, απλώς εξαγοράζεις την στρατιωτική θητεία με κοινωνική εργασία. Και ακόμα έχεις και την επιλογή του 15 δηλαδή του "τρελόχαρτου". Για αυτή την επιλογή θα ακούσεις πολλά ψέματα όπως ότι δεν θα δικαιούσαι άδεια αυτοκινήτου, όπλου ή δουλειά στη κυβέρνηση. Όμως βάση του νόμου προστασίας προσωπικών δεδομένων τα πιστοποιητικά 15 δεν θα αναφέρουν το λόγο για το οποίο εξαιρέθηκες από τη στράτευση. Έτσι και για αυτούς και τα πιστεύω τους θα είσαι ένας τρελός αλλά τουλάχιστον δεν θα τους δώσεις ούτε μια ώρα για να σε κάνουν ότι θέλουν.

Την επιλογή για το αν θα κάνεις ή όχι την αφήνω πάνω σου. Το άρθρο αποσκοπεί στην απομυθοποίηση των ψευδαισθήσεων ότι ο στρατός θα σε κάνει "άντρα". Αυτά τα λίγα που αναφέρονται είναι ένα κομμάτι από τα πολλά πράγματα, καταστάσεις και περιστατικά που δεν γνωρίζουν οι απέξω του στρατού και αυτοί που έχουν κάνει δεν τα αναφέρουν. Άλλα να θυμάσαι ότι οι μάχες που πρέπει να δώσεις είναι οι μάχες για μόρφωση, δημιουργία και ειρήνη όχι μια πολεμική μάχη για κάποιο έθνος ή σημαία. Και διερεύνησε μόνος σου τον τρόπο που αναγνωρίζεις τον εαυτό σου, διαμόρφωσε το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά σου μόνος σου δεν έχεις ανάγκη το στρατό να σε κάνει άντρα και να σε ωριμάσει.

Η ομάδα ANTAMA δημιουργήθηκε αυθόρμητα ως Πρωτοβουλία Μαθητών Λεμεσού για συσπείρωση των μαθητών, αρχικά. Στην συνέχεια θέλοντας να αποδώσουμε τον πολιτικό χαρακτήρα της ομάδας καταλήξαμε στο «ΑΝΤικαπιταλιστικός - Αντιφασιστικός Μαθητικός Αγώνας». Μέσα από αντιεραρχικές δομές και με βασικές αρχές την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη θέλουμε να σπείρουμε το σπόρο της ανυπακοής. Εναντία σε μια σάπια παιδεία απαντούμε με γενικές συνελεύσεις των μαθητών που θα προωθήσουν την αυτομόρφωση, τον ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα της παιδείας και την ριζική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος. Κινοῦμαστε μακριά από κομματικά μαντριά και στεκόμαστε αλληλεγγύοι σε κάθε κομμάτι της κοινωνίας το οποίο αντιδρά στην αδικία.

Γενικές συνελεύσεις κάθε Παρασκευή η ώρα 20:00 μ.μ.